

Sygnatura akt VI W 1788/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11-03-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Korzeniewski

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w dniu 11-03-2013 r.

sprawy przeciwko E. C. córce Z. i H. z domu C.

urodzonej (...) w J.

obwinionej o to, że

w dniu 27 lutego 2012r o godz. 16:40 we W. przy ul. (...) w Markecie (...)

dokonała kradzieży kłódki (...) o wartości 37,99 zł czym działała na szkodę (...).

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw

I. uznaje obwinioną E. C. za winną czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie art. 119 § 1 kw w zw. z art. 39 § 1 i 2 kw oraz art. 18 pkt 4 kw wymierza jej karę nagany;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinioną kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza jej opłatę w kwocie 30 zł.

UZASADNIENIE

E. C. w październiku 2011 r. zakupiła w Markecie (...) we W. przy ul. (...) stalową kłódkę zamykaną na zamek szyfrowy. W związku z tym, iż miała ona problemy z jej otwieraniem powzięła zamiar bezprawnej wymiany tej kłódki na inną nieużywaną. W tym celu w dniu 27 lutego 2012 r. około godz. 16:40 udała się do Marketu (...) zlokalizowanego przy ul. (...). Przy wejściu do sklepu okazała kłódkę pracownikowi (...) Spółka z o.o. by ten umieścił na niej naklejkę. Z tak oznaczoną kłódką weszła na teren sklepu. Kłódka ta nosiła wyraźnie ślady użytkowania w postaci zarysowań. Będąc w dziale metalowym E. C. wzięła z wieszaka stalową kłódkę (...) o wartości 37,99 zł należącą do (...). Z kłódką tą zaczęła przemieszczać się po terenie sklepu. W tym czasie była ona obserwowana przy użyciu kamer monitoringu przez pracownika (...) Spółka z o.o. T. O. zajmującego się ochroną sklepu. Będąc na dziale elektrycznym i oświetlenia E. C. rozpakowała kłódkę zabraną z wieszaka z opakowania. Z kłódki, która przyniosła do sklepu przełożyła naklejkę na kłódkę wyjętą z opakowania. Opakowanie to później umieściła w szczelinie między opakowaniami lamp razem z kłódką zakupioną w październiku 2011 r. Następnie E. C. udała się w kierunku wyjścia ze sklepu. Wtedy została zatrzymana przez pracowników ochrony sklepu. Miała przy sobie kłódkę, na której wcześniej umieściła naklejkę pochodzącą z kłódki zakupionej w październiku 2011 r. Kłódkę tę jej odebrano i przekazano do sprzedaży, zwracając jej kłódkę pozostawioną na dziale lamp.

dowód: notatka urzędowa k. 3;

zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia k. 4;

wyjaśnienia E. C. k. 8;

zeznania T. O. k. 12, 34-35, 36, 37, 69;

zeznania M. M. k. 34, 37;

E. C. w tym czasie nie miała zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

dowód: opinia psychiatry;

E. C. nie była karana. Utrzymuje się z dochodu w kwocie około 800 zł.

dowód: dane osobopoznawcze k. 2,

karta karna k. 15;

E. C. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu.

W dniu 27 lutego 2012 r. wyjaśniła, iż w październiku 2011 r. zakupiła w Markecie (...) we W. przy ul. (...) stalową kłódkę zamykaną na zamek szyfrowy. Jako, że miała problem z otwieraniem tej kłódki w dniu 27 lutego 2012 r. udała się do sklepu sprawdzić jej działanie. Wchodząc do sklepu okazała kłódkę pracownikowi ochrony a ten umieścił na niej naklejkę. Będąc w sklepie otworzyła opakowanie takiej samej kłódki, której mechanizm również sprawiał problemy. Będąc zdenerwowana odłożyła tę kłódkę. Gdy po jakimś czasie wychodziła ze sklepu zatrzymali ją pracownicy ochrony pod zarzutem kradzieży kłódki. Wówczas wyciągnęła z kieszeni kłódkę, którą przyniosła do sklepu. Kłódkę tę jej zabrano. Z kolei innemu pracownikowi okazano kłódkę, którą wcześniej wyciągnęła z opakowania po czym otworzyła. Okazało się, że ta kłódka nie funkcjonuje prawidłowo w odróżnieniu od kłódki zakupionej w październiku 2011 r. Kłódkę tę jej wydano. Zaprzeczyła zamianę kłódek jak i naklejek. Nie posiadała paragonu dokumentującego zakup kłódki w październiku 2011 r.

W dniu 8 października 2012 r. wyjaśniając dodatkowo, zarzuciła pracownikowi ochrony zatrzymanie jej kłódki w zamian za kłódkę nową. Kłódka, którą dołączyła do akt sprawy była kłódką, którą dostała w dniu 27 lutego 2012 r. od pracowników ochrony.

W dniu 11 marca 2013 r. wyjaśniła jak poprzednio.

vide: wyjaśnienia E. C. k. 8, 33-37, 69;

Ustalając stan faktyczny Są oparł się na zeznaniach T. O., zeznaniach M. M., zawiadomieniu o popełnieniu wykroczenia, notatce urzędowej oraz wyjaśnieniach E. C. w części.

Kluczowym dowodem w sprawie są zeznania T. O.. T. O. był zatrudniony w (...) Spółka z o.o. jako pracownik ochrony. Nie pozostawał wcześniej w jakimkolwiek stosunku wobec E. C.. Poczynione obserwacje, które opisał w swoich zeznaniach, poczynił wyłącznie pełniąc służbowe powinności. Dlatego też nie dostrzeżono jakiegokolwiek powodu by jego zeznaniom odebrać walor obiektywizmu. Tym bardziej, iż świadek O. wypowiadał się w sposób oszczędny i rozważny. Pominął na przykład opis przeklejania naklejek, czego nie dostrzegł. Wskazał jedynie, iż przez pewien czas E. C. stała tyłem do kamery wykonując ruchy rękoma. Nadto zeznania T. O. znajdują oparcie w pozostałym materiale dowodowym oraz zasadach doświadczenia życiowego. Opis kłódki przyniesionej przez E. C., jako porysowanej znajduje odzwierciedlenie w zeznaniach M. M., który w podobny sposób opisał te urządzenie. E. C.

sama wskazała, iż zakupiona w październiku 2011 r. kłódka sprawiała jej problemy z działaniem mechanizmu. Stąd miała ona motyw do działania opisanego przez świadka O..

Jako adekwatne do zeznań T. O. zostały uznane zeznania M. M.. Świadek ten nie miał problemu z opisaniem kłódki przyniesionej przez E. C., jako porysowanej, na co uwagę również zwrócił T. O..

Notatka urzędowa sporządzona przez Policjantów w trakcie interwencji związanych ze zdarzeniem oraz zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia stanowią potwierdzenie informacji przekazanych przez T. O.. Z tego powodu dowody te zostały uwzględnione.

Krytycznie Sąd ocenił wyjaśnienia E. C.. Za wiarygodną została uznana ta ich część, w której E. C. wskazała na datę zakupu kłódki, trudności z jej użyciem oraz brak paragonu. Te wypowiedzi klarownie korespondują z materiałem dowodowym, który został uznany za wiarygodny z przyczyn opisanych powyżej. E. C. posiadająca kłódkę z użyciem której miała problem, a nie dysponując paragonem zakupu, miała motyw do zachowania opisanego przez T. O.. Natomiast pozostałe jej wyjaśnienia zostały uznane za niewiarygodne z uwagi na sprzeczność z pozostałym materiałem dowodowym jak i zasadami doświadczenia życiowego. Nie sposób bowiem wskazać racjonalności postępowania pokrzywdzonego, który zwrócił jej kłódkę mającą być przedmiotem zaboru jednocześnie podejmując działania mające na celu pociągnięcie do odpowiedzialności za wykroczenie mające polegać na kradzieży tego przedmiotu.

Sąd pominął zeznania Ł. M. oraz M. W. gdyż nie byli w stanie przypomnieć sobie przebiegu interwencji nawet po zapoznaniu się notatką urzędową dokumentującą jej przebieg. Pominęto także zeznania B. J., która także nie przypominała sobie przebiegu zdarzenia.

Sąd zważył.

E. C. zabierając kłódkę o wartości 37,99 zł dopuściła się czynu z art. 119 § 1 kw. Nie cierpiała w tym czasie jakichkolwiek niedostatków w zakresie własnej poczytalności. Zaś oprócz chęci zawłaszczenia tego urządzenia nie dostrzeżono innych motywów jej postępowania. Dlatego uznano ją winną przypisanego jej czynu.

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze jej społeczne oddziaływanie oraz aspekt wychowawczy względem obwinionej.

Jako okoliczność łagodzącą uznano prowadzenie przez obwinioną nienaganego trybu życia oraz fakt niezainicjowania szkody.

Jako okoliczność obciążającą uznano działanie z zamiarem przemyślanym.

W ocenie Sądu konieczność uczestniczenia przez niekaraną E. C. w niniejszym postępowaniu w charakterze obwinionej była dolegliwością w wystarczający sposób zabezpieczającą ją przed ponownym wejściem w kolizję z obowiązującym porządkiem prawnym. Z tego powodu oraz z uwagi na fakt niezainicjowania szkody orzeczono o nadzwyczajnym złagodzeniu kary.

O kosztach orzeczono nie widząc podstaw do zwolnienia obwinionej od tych należności na rzecz Skarbu Państwa.